

Inhoud

	Samendoen - 3
	Dedicatie - 4
	Introductie - 5
	Nederland en zijn landschappen-14
	Beter zijn in wat? - 19
	Gesloten voor eten -27
	Gesloten voor buitenlanders - 42
	Gesloten voor nieuwe ideeën, kleuren, manieren - 62
	Gesloten voor God- 69
	Vervelend situaties in Nederland - 84
	“We zijn eerlijk, wij vertellen wat wij denken”-100
	De bedoeling om dit allemaal te schrijven -110
	Kleine recensies -117
	Over de auteur -118
	Kleine berichten -119

Samendoen

A. Smit – Heeft me geholpen met vertaling.

Dank je wel! Niet alleen om het boek van Portugees naar Nederlands te vertalen, maar ook om open te zijn, een voorbeeldig mens te zijn en een voorbeeld die het mogelijk maakt om te verbeteren.

J. Smit – Einderedactie.

Bedankt van het mooie werk! Alweer een heel mooi en geweldig gedetailleerd werk afgeleverd.

Voor alle Nederlanders die
wensen vrij te willen zijn.

Introductie:

Natuurlijk, na de schrijven van mijn tweede boek; “Ik ben Braziliaans, respecteer mij!” waarin ik in het boek veel essentiële kwaliteiten van de Nederlanders heb benadrukt.

Kwaliteiten die wie in Brazilië missen.

Kon ik het niet laten om te schrijven over de Nederlandse gedragingen en hoe een buitenlander zich voelt in relatie met dit gedrag.

Het lijkt er misschien op dat ik de macht in handen heb om over de landen en culturen te praten met gepaste wijze, alsof wat ik zeg een waarheid is, alsof wat ik denk niet te ontkennen valt. Maar ik heb deze kracht niet! En ik wil het niet eens! Mensen moeten natuurlijk hun gebreken controleren en voor zichzelf aanpassen. Wat ik doe is hun ogen te openen, en hen te confronteren met mijn visie, om op de een of andere manier te helpen om het tenminste te zien.

Ik geloof dat als je echt op de kwaliteiten gefocust blijft, je de fout niet oplost. Wat geweldig is geweldig,

maar de fout, de mislukking, in tegenstelling tot dat je niet goed waarneemt, kan het een leven lang duren, of als het te laat is kan er geen evolutie zijn van het wezen.

Dus zolang er allerlei problemen zijn en er aanpassingen nodig zijn, valt er altijd iets te verbeteren en dat is mijn bedoeling.

Normaal gesproken willen mensen zichzelf allemaal voor de gek houden, ze willen zich concentreren op waar ze goed in zijn en op deze manier worden ze niet geconfronteerd met de fout en het probleem. Alles gaat zoals altijd door, de comfortzone is echt geweldig.

Niemand verandert, niemand doet iets, niemand praat en gaat gewoon door, wat zijn eigen evolutie en die van anderen vertraagt.

Nu we het toch over vertragingen hebben, kijk eens naar wat een tegenstrijdigheid!

Het ontwikkelde, moderne, georganiseerd en serieuze land dat het doelwit is van connotaties van een Braziliaanse.

Net als de Brazilianen die mijn boek lazen en verantwoordigd waren (deels...) en deels eens... Ik verwacht

dat sommige Nederlanders of Nederlandse geliefden hetzelfde zullen doen.

De waarheid doet meestal pijn! Als het geen pijn doet, lachen we en accepteren we het concept van de ander. Probeer een blank iemand met blond haar te belen en hem te vertellen dat hij bruin is met bruin haar.

“Je bent bruin! Je haar is bruin en je ogen ook!”

Wat er zal gebeuren is een overdreven lach.

Zeker, de persoon zal je uitlachen om de waanzin die je zegt. Maar eerst zal hij een spiegel zoeken om erin te kijken of er een mysterieuze kracht is die hij niet kent dat zijn haar en ogen van kleur zijn veranderd, nadat hij goed heeft gekeken dat hij gewoon blond is, dan gaat zeggen tegen jou dat je gek bent, en in een gekkenhuis moet gaan wonen. “Gek mens!” omdat je dingen ziet die er niet zijn.

Zo simpel hé?!

Mijn boek is als een spiegel weerspiegeld in het Nederlandse gedrag en het is mijn bedoeling dat het zichzelf helder bekijkt met de ogen van een buitenlander.

Het heeft dus geen zin om meegesleept te worden door negatieve gevoelens of te ontkennen wat er

staat, want wat er geschreven staat is hoe een buitenlander een Nederlander ziet.

We hebben allemaal het recht om onze gevoelens te uiten, inclusief gevoelens van woede.

Maar voordat je op deze manier reageert, moet je afvragen of jouw woede niet het gevolg is van de confrontatie, en je afvragen of het eerlijk is of niet dat een buitenlander die in jouw land woont, wel of niet kan zeggen wat wel en niet leuk vindt!

Want als je niet kunt spreken, ziet het eruit als een **dictatuur** waartoe je niet het recht hebt om jezelf uit te drukken.

Zoals bijvoorbeeld ten tijde van de oorlog, toen onze voorouders niet konden vertellen tegen de soldaten de generaals dat ze die arrogante en opschepperige behandeling niet accepteerden of genoten. Als straf, voor het uiten, werden ze onmiddellijk naar concentratiekampen gebracht of van dichtbij geëxecuteerd.

Meestal doet de confrontatie pijn, omdat het botst met de innerlijke waarheid, en dit is waar ik het wil aanraken.

Daar waar iedereen zich verstoppt en het vuil onder het tapijt niet wil zien en de mislukking zelfs bij een de-creet!

Het boek gaat over hoe de Nederlandse samenleving werkt in de ogen van een buitenlander. Ik woon hier en zo zie ik het. Dit boek geeft je geen informatie over prachtige plaatsen, tips of inhoud voor degenen die hier willen wonen of hun beslissing moeten nemen. Wat prachtig is, is al beschikbaar op duizenden plat-forms.

Hier in dit boek lees je niet wat goed is in Nederland, daar is al veel informatie over op internet. Hierin zal ik het hebben over wat er naar mijn mening niet goed of niet klopt uitziet. Zoals een vriend zei: **"Juist lijkt zoals juist."** Dit bedoel als je bijvoorbeeld wilt de juist doen maar de onjuist doet dan je doet niet juist. Of als je wilt naar het Noorden Friesland bijvoorbeeld je kan niet te-gelijkertijd naar het Zouden Maastricht ofzo, anders je bereikt nooit wat je echt wilt bereiken.

Het is duidelijk dat er een invloed kan zijn op de burger die hier zou willen komen wonen, en dat is positief. Het is immers noodzakelijk om alles af te wegen alvo-rens een serieuze beslissing te nemen om van land en cultuur te veranderen.

Velen zullen het niet met mij eens zijn, maar vele anderen wel. Vooral veel buitenlanders en Brazilianen die in Nederland wonen, zoals ik deze verschillen met de Nederlanders voelen.

Misschien komt veel van hoe ik denk uit mijn cultuur, mijn land en dit is gemakkelijk te zien in sommige delen van dit boek. Zoals het geloven in God. Maar het grootste deel van mijn persoonlijkheid komt voort uit mijn ervaringen, inclusief mijn laatste 10 jaar in Nederland.

Met andere woorden, wie ik ben en hoe ik denk heeft veel meer te maken met wat ik heb beleefd en geleerd, dan met de plaats waar ik ben geboren.

Veel van de overtuigingen die ik had toen ik in Brazilië woonde, werden daar verbroken en heeft mij doen besluiten om ergens anders te wonen op een plek dat mij beter leek.

“Ik ben Nederlander, respecteer mezelf” en **“Ik ben Braziliaans, respecteer mij!”** zijn boeken met titels die niet lijken op de boeken die we gewend zijn te lezen. Het lijkt erop dat het niet klopt of het shockeert de mensen.

Maar het zijn boeken die verwijzen naar de titels en aan het einde van het lezen kan de lezer de verbinding leggen die bestaat tussen de titel en de inhoud.

Er zou geen andere titel zijn die de inhoud exact kan uitdrukken, eigenlijk de twee boeken ontmoeten elkaar ...

"Wat je mist in de ene, vind je in de ander"...

De boeken... ze hebben harde maar constructieve connotaties, overeenkomsten.

In het boek "Ik ben Braziliaans! Respecteer mij!" bedoel ik dat de Brazilianen niet trots genoeg zijn op hun land en in dit boek bedoel ik dat de Nederlanders te trots zijn op hun land en in mijn mening is het nodig om daartussen een balans te vinden.

De ergste criticus is degene die zijn eigen gebreken niet ziet, of degene die wat hij denkt zonder compromis in de wind gooit, wat zelfs waar kan zijn, maar zonder een gunstige of constructieve oplossing.

Ik probeer te spreken op een manier die opbouwt.

Gelukkig heb ik in beide boeken geprobeerd betere oplossingen aan te wijzen voor de aangegeven punten.

Met grote gepastheid zag ik mijn gebreken als Braziliaan. Deze gebreken van Brazilianen legde ik bloot in het boek:

"Ik ben Braziliaans, respecteer mij!"

Maar wie is deze Braziliaanse die denkt dat ze zo over anderen kan praten?

Ik ben Renata Ramos, aangenaam!

Ik noem mezelf schrijfster, ik heb twee boeken geschreven en dit is mijn derde boek. Ik ben een wereldburger en heb recht op vrijheid om te uiten wat ik zie en denk.

Net zoals jij!

Externaliseren van wat ik denk opschrijven, is mijn manier om bij te dragen aan mijn plaats in de wereld. Het talent om te schrijven werd mij gegeven om dit werk te laten verbinden met mijn visie, die mensen kunnen helpen.

Anderen helpen is naar mijn mening de enige echt consistente/geldige reden om op deze onrustige planeet geboren te worden.

Ik hoop dat je geniet van dit werk.